

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการ การจัดการของเสียอันตรายในจังหวัดเชียงใหม่
ผู้วิจัย นางสุรีย์ บุญญาอนุพงศ์

การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม ในช่วงแรก 30 ปีที่ผ่านมา ทำให้จังหวัดเชียงใหม่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม ที่สำคัญที่สุดในภาคเหนือ และ จะมีบทบาทที่สำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต

การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม ทำให้เชียงใหม่มีโรงงานอุตสาหกรรม สถานประกอบการและสถานศึกษาขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก กิจกรรมเหล่านี้ได้สร้างของเสียอันตรายจำนวนมากในแต่ละปี นอกจากนี้ ชุมชนและบ้านเรือนที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการเพิ่มจำนวนประชากรทำให้มีของเสียอันตรายเกิดขึ้นทั่วไป ยกแก่การควบคุม และการจัดเก็บ

แม้ว่าปริมาณของเสียอันตรายจะมีจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่จนถึงปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่ก็ยังไม่มีการจัดการของเสียอันตราย โดยเฉพาะการกำจัดของเสียอันตรายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นระบบเดียวกับกำจัดขยะทั่วไป ซึ่งทำให้มีการปนเปื้อน และการแพร่กระจายพิษภัยจากของเสียอันตรายไปสู่ประชาชน และสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยที่ประชาชนไม่มีโอกาสรู้ และไม่มีการป้องกันตนเองให้ปลอดภัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการคาดประมาณปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นในปีที่ทำการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนและโครงการจัดการขยะของเสียอันตราย นอกจากนี้การศึกษานี้ยังได้นำเสนอข้อมูลการจัดการของเสียอันตรายในหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งผลสรุปที่ได้จากการสำรวจทำให้เห็นว่า นอกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะไม่มีแผนงานและการดำเนินงานในการจัดการของเสียอันตรายโดยเฉพาะแล้ว หน่วยงานส่วนใหญ่ก็ยังไม่มีการจัดการของเสียอันตรายภายในหน่วยงานอีกด้วย ประเด็นที่เป็นปัญหาในเรื่องนี้ นอกจากจังหวัดเชียงใหม่จะไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการจัดการของเสียอันตรายแล้ว บุคลากรในหน่วยงานทุกระดับบริหาร และระดับปฏิบัติ รวมถึงประชาชนทั่วไป ก็มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับของเสียอันตรายและการจัดการของเสียอันตรายที่ถูกต้องน้อยมาก ในส่วนของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ นอกจากบุคลากรจะไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการของเสียอันตรายแล้ว ความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ และงบประมาณในการดำเนินงานยังขาดแคลนอย่างมาก

ข้อเสนอแนะที่โครงการศึกษาวิจัยนี้ได้นำเสนอมีทั้งการกำหนดนโยบาย การกำหนด
แนวทางในการบริหาร จัดการ และการปฏิบัติงาน ซึ่งประเด็นที่สำคัญที่นำเสนอ คือ การสร้างความ
ร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับประชาชน และการสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานปฏิบัติ และหน่วยงานวิชาการ